

гордостъта надъ тасъ толко съ слакна же-
на! Но и той после поправи тая оби-
да, като ѝ даде големи добрини (мюл-
кюе) въ Тиколія близо до Адріановия
дворъ, дето та си премина останалите
дни. Дъщерите ѝ са ожениха за най-
благородни Римляне. — Година, жената
на Марціл Князъ въ Инглия, живя-
ла е въ единадесетия векъ, прославена за хъ-
бостътаси, целомъдрѣто си и добрината
си. Мужъ ѝ натовари голама данъ на
жителите въ градъ Ковентри. Народъ,
като са видѣ утесненъ, прибягва къ мъж-
ческа госпожа, и моли ѝ са за облегченето си.
Та припада съ плаче предъ мужа си; но
той чуденъ човекъ, като я знающе
чи е срамижлива, каза ѝ, чи инакъ не
ще я послуша, освенъ ако са съблече го-
ла, да въседне на конь, чи да мине
презъ сичките градски улици. Та като
видѣ чи инакъ неще може нищо да до-
бие; победи съ добрината си срама. Из-
вести на сичките граждани, и заповада
имъ никой да са не намери въ онай вре-